Rie's Dagbog

Uganda & Rwanda 2025

© www.troldand.dk

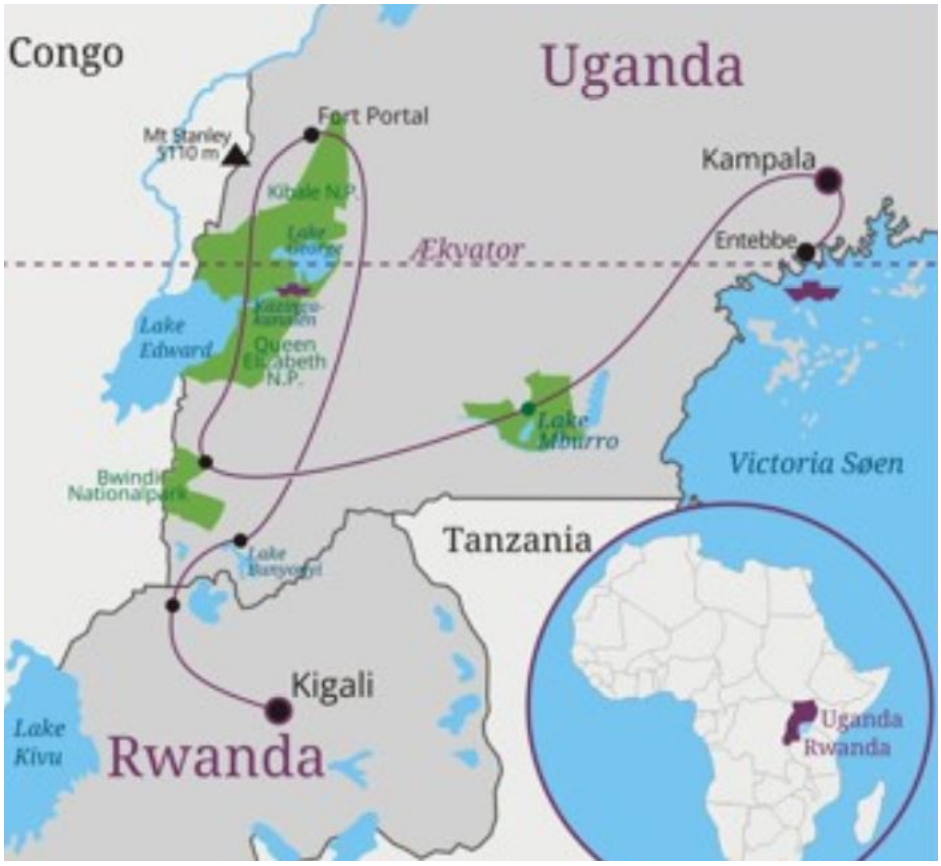
Congo
Uganda
Fort Portal
Mt Stanley
5110 m
Kampala
Kibale N.P.
Lake George
Ækvator
Entebbe
Lake Edward
Queen Elizabeth N.P.
Lake Mburro
Victoria Søen
Tanzania
Lake Bunyonyi
Kigali
Lake Kivu
Rwanda
Uganda
Rwanda

Rwanda og Uganda
10. til 23. november 2025

Mandag den 10. november 2025
Så skulle vi på en længe ønsket rejse til to lande i det centrale Østafika, Rwanda og Uganda: To lande der især besøges for deres store og varierede dyreliv. Først og fremest store menneskeaber Gorillaer og Chimpanser, men også mange andre dyr der kendes fra den afrikanske savanne og dertil et righoldigt fugleliv: Bl.a næsehornsfugle, isfugle og væverfugle.
Med alt det på den virtuelle nethinde stod vi op ved syvtiden, bestilte en taxa og kørte til lufthavnen med en laaaaang rejsedag foran os. I Kastrup mødte vi en repræsentant for Viktors Farmor samt flere af dem vi skal rejse med OG så startede øvelsen med at lære vores nye venners navne!
Spiste morgenmad og og fik (som altid når vi rejser) vores Fernet i lufthavnen og fik så frokosten i flyveren til Istanbul. De fire timer i Istanbul Lufthavn er ok. Den er kæmpestor, vi vandrede og vandrede og fandt et sted hvor vi kunne få vores øl: i den anden ende af lufthavnen. Var spændte på, fra hvilken terminal vores fly til Kigali (Rwandas hovedstad) skulle gå fra. Men de viste sig så heldigvis at være ret tæt på vores det valgte ølsted i lufthavnen!
Aftensmaden fik vi på flyet til Kigali. Det var en lang tur, og vi landede ved halv to tiden om natten. Fik hurtigt formaliteterne med visa overstået og mødte vores guide Carsten og de tre chauffører (Laban, Dominiqe og Innocent) uden for lufthavnen. Turen til hotellet tog kun et kvarter og vi var på puden ved tre-tiden på 'The Nest Kimi', Kibale.

Tirsdag den 11.november 2025
Vågnede godt nok tidligt, halv otte, men det var fint at have god tid til at spise morgenmad. Der var samling kl. 10:30. Overskrifterne for dagen i dag er: Kvindecentr og kunst.
På vejen til byen åbnede himlens sluser sig og det regnede! Heldigvis var første stop ved et supermarked, som blandt meget andet havde paraplyer- vi købte en hver.
Så til kvindecenteret i bydelen Nyamirambo. Projektet blev startet i 2007 af 18 kvinder. Målet var at give lokale kvinder uddannelse og samtidig undgå diskrimination, vold og mangel på muligheder i livet. Kvindecentret tilbyder kvinder gratis engelsk-undervisning samt sy-, madlavnings- og it-kurser. Derudover tilbydes lønnet beskæftigelse med fremstilling af tøj og kunsthåndværk og guides på ture for turister.
Fik en introduktion til centret og hørte mere om dets aktiviteter. Efter introduktionen fortsatte regnen og vi gik direkte til frokost hos en af kvinderne i kollektivet. Fik serveret frokost: masser af vegetarisk mad som var meget velsmagende.

Så en guidet byrundtur i Nyamirambo, der er Kigalis ældste kvarter. Meget bakket (faktisk kaldes Rwanda for de tusind bakkers land), meget rent, farverigt og med meget imødekommende mennesker. Hvad der også var bemærkelsesværdigt, var det store antal små motorcykler der snoede sig gennem trafikken.
Så tilbage til centeret og dets forretning som bugnede af farverige lokalt kunsthåndværk.

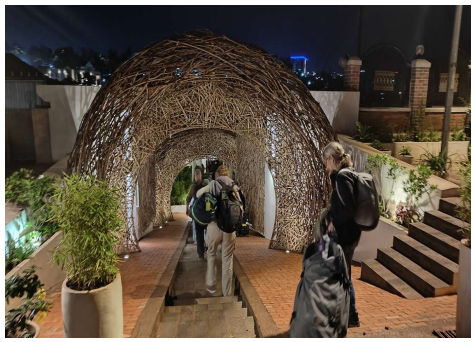
Vores dejlige hotel i Kigali

Desværre var en af vore rejsefæller faldet over nogle fortovsfliser, der ikke liiige var i vater, så han faldt og måtte med rejelederen på skadestuen.

Det var i Rwanda i 1994 at en af de største menneskelige humanitære katastrofer siden Holocaust fandt sted. Baggrunden for folkedrabet i midt 1990'erne, var modsætninger mellem to etniske grupper Hutuer, der først og fremmest var agerbrugere og udgjorde ca 85% af befolkningen mens Tutsierne, der oprindeligt var kvægavlere (kvægnomader) og som udgjorde ca. 15% af befolkningen.

Efter 1. verdenskrig overtog Belgien den tidligere tyske koloni og kolonimagten favoriserede tutsi-mindretallet. Da Rwanda blev selvstændigt overtog Hutu flertallet imidlertid magten, og dette ledte til borgerkrig. I denne blev Hutu præsidentens fly skudt ned hvilket udløste 100 dages massakrer.

Mindeplade for nogle af de dræbte under folkemordet (Kigali Genocide Memorial)

I løbet af en periode på ca. 100 dage blev medlemmer af den minoritetsgruppen: Tutsier samt nogle moderate Hutu dræbt af væbnede militser. De mest almindeligt accepterede skøn er at omkring 500.000 til 800.000 Tutsi' blev dræbt. Skøn for det samlede dødstal (inklusive Hutu- og andre ofre) er så højt som 1.100.000. Man prøver fra styrets side at signalere at disse stridigheder ikke eksisterer mere, og at alle er Rwandanere! De traditionelle grupper Hutuerne og Tutierne omtales ikke mere ….. som i overhovet ikke! Selv vores guide omtaler dem kun ved deres forbogstaver: H'er og T'er

Onsdag den 12.november 2025
Tog af sted klokken halv ni fra hotellet. Først stop var Genocide- museet, der tjener som museum til oplysning, og hvor lokale mødes, mindes og bliver husket på, at historien aldrig må gentage sig. Det var en ret barsk oplevelse, men giver en forståelse af, hvor langt landet er nået siden da.

Derefter til Rwanda Art Museum der er indrettet i den tidligere præsident Hutu Habyarimanas bolig. Museet giver et indblik i originaliteten af rwandisk kreativitet og er ret fascinerende, men desværre måtte der ikke fotograferes.
Flyresterne fra præsidentens fly, der som nævnt blev skudt ned (af Tutsier?) i 1994, ligger i baghaven, og er i dag kulturarv. Det var tankevækkende at høre om forudsætningerne for og konsekvenserne af folkemordet.

Så kørte vi tilbage til centrum for at spise frokost i en Mall, sådan lidt cafeteria-agtigt. Måske kunne man godt blive lidt træt af at køre i Kigali, for det går ikke hurtigt, for taxa-scooterne - og dem er der masser af- drøner ind og ud mellem bilerne.
Vi var ikke færdige med at mindes det forfærdelige folkedrab og kørte derfor videre til mindestedet i Nyamata, hvor 10.000 tutsier blev dræbt i byens tidligere kirke under folkedrabet. Efter en gribende og tankevækkende dag, tog vi tilbage til vores hotel, hvor vi absorberede dagens indtryk.

De små motorcycler suser rundt på kryds og tværs

Torsdag den 13. november 2025
Efter morgenmaden kørete vi nordpå mod Karisoke Research Centre and Museum i Ruhengeri. På vejen stoppede vi ved er marked, hvor de havde alt og det myldrede med mennesker. De kunne sy en ny kjole til mig på en time... hvis det skulle være. Her fandt vi så ud af, at vi kunne bruge vores franske da nogle af de ældre handlende kunne lidt (vel et levn fra kolonitiden under Belgien). Undervejs blev vi stoppet af politiet, der skulle tjekke chaufførernes kørekort, helt udramatisk. Kørte gennem et landbrugslandskab som tydelig drives meget intensivt, ikke underligt: Rwanda er på størrelse med Jylland og der bor 14 millioner mennesker.
Kørte direkte til hotellet Classic Resort Lodge, hvor vi installerede os og fik frokost. Og nu kørte vi så mod Karisoke Reseach Center. Det blev oprettet af Dian Fossy i 1967, hvor meget

af hendes arbejde foregik frem til hendes død i 1985. Museet fortæller om Dian Fosseys utrættelige arbejde med at beskytte og bevare bjerggorillaerne. Hendes liv er blevet beskrevet i filmen Gorillas in the Mist, en meget fin film med Sigorney Weaver i hovedrollen.

Karisoke Research Centre og Gorilla museum i forbindelse med Dian Fossey Gorilla Fond

Efter et interessant besøg i forskningscentret, var vi ude at besøge Gorilla Guardians Village. Gorilla Guardians er en organisation, der har til formål at forbedre levevilkårene for tidligere krybskytter. Krybskytterne har ændret deres liv, de har indset vigtigheden i, at beskytte bjerggorillaerne, og de lokalsamfund, der bor omkring Rwandas Volcanoes National Park. Det var sådan lidt af en totaloplevelse, for vi fik en larmende tomme-velkomst, som jeg på en eller anden måde blev involveret i, så jeg hamrede løs på trommerne.

På besøg i Gorilla Guardians Village (her: "forelæsning" om lægeurter)

Så fik vi mulighed for at besøge hhv. heksedoktor/medicinmand, smed, bager og en bananølbryger. Derefter på besøg hos kongen og dronningen. Det betød at to fra rejseselskabet blev klædt ud som konge og dronning (så jeg blev så lige dronning en times tid) og hilste venligt på den undrende hob. Så skulle Sten lige giftes, og blev lukket inde i en hytte mens vi andre klædte bruden fint på og hun blev, med den undrende og heppende hob, båret til sin gom, som trådte ud af sin hytte og modtog hende meget kærligt. Så blev festivitassen sluttet af med endnu mere fest og dans.
Med vores besøg her er vi med til at bidrage til en indtægt til lokalsamfundet og projektet med at uddanne guiderne.
Så tilbage til lodgen i Musanze og fordøje endnu en dags oplevelser.

Fredag den 14.november 2025
Målet i dag er Bunyonyis smukke vulkansøer i Uganda, så efter morgenmaden kørte vi til grænsen til Uganda. Egentlig var der ingen problemer i det, for guiden vidste jo hvad der skulle ske, men det virkede lidt omstændige. I alt tog visumformaliteterne lidt over en time. Fortsatte op mod Lake Bunyonyi, der ligger i næsten 2.000 meters højde. Stadig så vi intensivt landbrug, og cash crops som her er te, hirse, sorgum, majs og kaffe. Fik frokost undervejs og mulighed for at gøre nogle indkøb i Kabale. Køreturen gik fint så længe vi kørte på hovedvejen, men når vi forlod den og kom ud på muddervejene, så blev vi godt nok kastet rundt i bilerne, men chaufførerne smilede venligt og sagde at det var helt gratis 'rwandan massage'

Vores fantastiske chauffører der havde ansvaret for den 'afrikanske massage'

Da vi var fremme ved Lake Bunyonyi blev vi sejlet over til over til Lake Bunyonyi Rock Resort og her var er der tid til at slappe af og nyde udsigten. Søen er fri for bilharzia

(sneglefeber), og der lever hverken krokodiller eller flodheste, så jeg benyttede muligheden for at tage en forfriskende dukkert. I søen er der 29 større og mindre øer, og rundt om søen ligger små landsbyer op ad de stejle skråninger med terrasseanlagt landbrug.

Lørdag den 15. november 2025
Rejsen fortsatte mod nordøst til bjerggorillaernes land i Bwindi Impenetrable Forest National Park. Landskabet har ændret karakter og her er mere åbent med græsningsarealer til kvæget, der danner grundlag for mælkeproduktionen. Standsede ved tre-tiden for frokost nord for Kilihi. Turen fortsate nordøst på og vi så majsmarker, teplantager og te-fabrik. Bemærkede også en del telte, det fik vi at vide var til dyrkning af roser der eksporteres.
Da vi var fremme på vores hotel var det tid til at slappe af og forberede os på morgendagens gorilla-tracking.

Søndag den 16. november 2025
Var tidligt oppe og af sted ved syv-tiden og drog mod Bwindi Impenetrable Forest National Park, som er leveområde for over halvdelen af verdens tilbageværende bestand af bjerg-gorillaer. De resterende er fordelt mellem Rwanda og den Demokratiske Republik Congo. Regnskoven i parken er over 25.000 år gammel og rummer et af de rigeste økosystemer i Afrika. Den er på FNs liste over verdens naturarv.
Så nu er vi her! Et af højdepunkterne på rejsen.

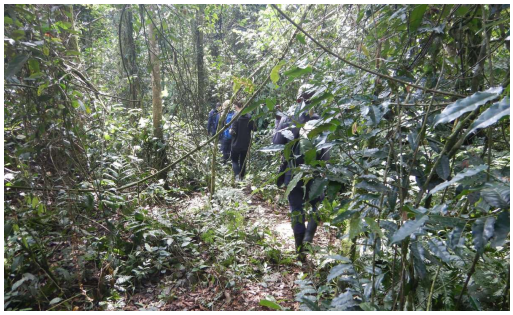
Trekking igennem tæt urskov mod den store oplevelse

Ved ankomst til nationalparken skulle vi registreres.
Det var en simpel proces, og det er også her parkpersonalet besluttede, hvilken gruppe af gorillaer, vi skulle besøge. Måske en enkel proces, men den indebar opvisning af lokal sang og dans.
Parkpersonalet udspurgte os om vores konditionsniveau og rådgav os, hvor lang tid det ville tage og betingelserne for at nå de forskellige grupper, baseret på deres placering i parken den foregående aften. Trekkingen forgik i små grupper med maksimalt otte personer i hver gruppe.
Så snart vi var delt op i grupper, fortalte vores guide om proceduren, og hvad vi måtte og ikke måtte, når vi er i nærheden af gorillaerne. Efter briefingen, som vi har hørt mere end en gang, for Carsten har forberedt os grundigt, gik vi tilbage til bilerne, som kørte os op på bjerget til startstedet i ca. 1.900 meters højde. Her ventede vores bærere. Ham jeg skulle følges med var utrolig sød og snakkesaglig. Han bar min rygsæk og støttede mig under de mere vanskelige passager og huskede mig på at drikke nok vand. Turen op til den nærmeste gruppe gorillaer tog en time– hver vej. Der vi gjorde flere stop undervejs, hvor der var mulighed for at slappe af og tage fotos. Turen gik gennem ægte centralafrikansk regnskov, hvor guiderne indimellem huggede sig vej med macheter. Det var en flot, lidt mudret og til tider våd tur igennem ujævnt terræn. Men helt fantastisk.

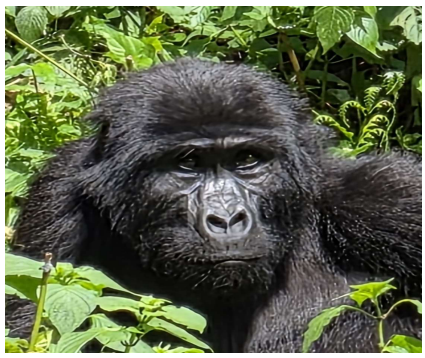
Og sådan ser en greyback bjerggorilla ud på - meget - tæthold (se også video)

Da vi nærmede os den gruppe, vi havde fået udpeget, gik vi langsomt mod gorillaerne. De første kendetegn var brummende lyde. Stoppede på syv meters afstand, hvor vi så fik én time til at betragte bjerggorillaerne og være helt tæt på de utrolige dyr. Det var helt fantastisk og uden

tvivl en af de mest minderige oplevelser vi nogen sinde har haft. Gik tilbage gennem regnskoven og kørte tilbage til hotellet, hvor vi spiste vores madpakke med en velfortjent øl. Var meget opløftede over at vi havde gennemført det, og havde bagefter brug for et time på ryggen. Middagen var allerede klokken kvart over syv, og det var da lige, at vi nåede at få en drink inden da.

Mandag den 17. november 2025
Sov begge rigtig godt i nat og var oppe i god tid til at få morgenmad og pakke, så vi kunne køre klokken otte. Kørte mod nord mod Queen Elisabeth National Park og Kazinga-kanalen. Stoppede ved et gin-destilleri, ved en flod, her blev ginen lavet på bananer. Standsede også ved et supermarked, hvor vi købte ind til Inocent's (en af chaufførerne) familie, som vi skulle besøge på vejen. Her blev vi budt på saft og flere frugter og blev vist rundt på deres farm, hvor de dels dyrkede frugt og grønt til eget forbrug og dels med salg for øje. Inocents far laver Banan gin, så vi standsede ved hans lille butik for at købe noget. Man skal jo prøve de lokale produkter!

Fortsatte gennem Ishaka-områdets større by, hvor der er et månedligt marked og videre til Queen Elisabeth nationalpark, hvor vi spiser frokost på vores lodge. Parken er opkaldt efter Dronning Elizabeth II, der besøgte landet i 1954. Naturen i den 1.978 m2 store nationalpark er meget varieret med åbent græsland, tæt buskads, skov, sump og søbredder. Her findes over 600 forskellige fuglearter og 95 arter pattedyr, bl.a. elefanter, bøfler, løver, vildsvin, flere antilope-arter og Uganda Kob, der er landets nationaldyr.
Om eftermiddagen tog vi med båd ned ad den 32 km lange naturskabte Kazinga kanal. Kanalen forbinder de to søer Lake Edward og Lake George som er en del af Rift Valley. Sejlturen bød på et helt eventyrligt dyre- og fugleliv. Så masser af flodheste i vandkanten samt mange bøfler, elefanter, krokodiller og forskellige fuglearter, bl.a. storke, isfugle og fiskeørne. Efter en spændende eftermiddag kører vi tilbage til vores lodge for at spise aftensmad.

Flodheste i Kazinga kanalen

Om aftenen kom en ret stor flodhest op mod lodgen. Den så nu ret fredelig ud, men man skal lige være opmærksom på, at den kan løbe op mod 30 km i timen! Faldt i søvn til flodhestenes brummen i søkanten.

Tirsdag den 18. november 2025
Det var en lidt tidlig afgang, klokken halv syv til at tage på game drive i Queen Elisabeth parken. Parken er hjemsted for fire af de fem dyr i The Big Five: løven- vi så to mødre med unger, leoparden som sov i er træ, også elefanter og bøfler og så vi! Så Nilkrokodiller, vandbøfler og flodheste.

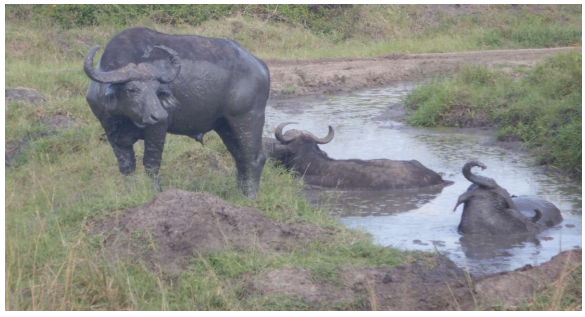
Vandbøfler i Lake Mburo National Park

Flot var det, at opleve de lokale hjorte elegant springe gennem græsset. Eller vortesvinet, der med sin opretgående hale nærmest fungerer som en antenne og dem så vi flere af med unger. Var tilbage på lodgen ved halv ellevetiden og måtte så endelig forlade den klokken elleve.
Så gik turen videre nordpå langs med Rwenzori-bjergene mod Kibale Forest National Park. Det var en flot tur, hvor vi passererede teplantager og grøntsagsmarker samt vulkansøer. Undervejs krydsede vi ækvator.

Passage af ækvator. Her har Rie et ben på både den nortlige halvkugle (th) og den sydlige - på en gang

Stadsede for frokost og der blev indkøbt stegte græshopper en lokal specialitet, det så spændende ud, men vi nøjedes med at kigge på. Bjergene udgør grænseområdet mellem Uganda og Congo. Blandt de høje bjerge findes det sneklædte bjerg Mount Stanley, der med sine 5.110 m.o.h er Afrikas 3. højeste bjerg.
Kunne se frem til to overnatninger ved Kibale Forest National Park.

Onsdag den 19.november 2025
Efter tidlig morgenmad tog vi ind i Kibale Forest National Park. Også her blev vi modtaget af sang og danseshow. Parken er et af de få steder i verden, hvor man stadig kan opleve chimpanser i den vilde natur. Den tropiske skov er hjemsted for ca. 1.500 chimpanser og 12 andre primater, heriblandt L'Hoest's aber, røde colobusaber, sort-hvide colobusaber og hvidkindet mangabey. Fik set røde colobusaber og sort-hvide colobusaber.
Chimpansen er, sammen med gorillaen, menneskets nærmeste slægtning, og vi deler næsten 99% af vores gener med dem. Også her blev vi delt op i mindre grupper gik med rangers ind i skoven for at spotte chimpanserne. Vi gik efter lyde og rangernes erfaringer mellem lianer og mahognitræer. Her kom vi så tæt på og det var en fantastisk oplevelse at stå og følge dagliglivet blandt disse menneskelignende dyr. Men i modsætning til gorillaen der - som vi så det - holdt sammen i små grupper, var chimpanserne en langt større flokke der - mest i træerne - fouragerede over et større område.
Før turen var vi blevet spurgt til vores kondition, for det er lidt svært at få folk ned, der ikke selv kan klare det. Desværre stod jeg ved siden af en af vore rejsefæller, da han meget stille sagde til Carsten (rejselederen), at han ikke havde det så godt, og så forsvandt benene under ham! Han forsøgte at komme op at stå, og var tydeligt forvirret da han sagde: "Men jeg fik da set chimpanserne". Efter endnu et mislykket forsøg på at komme på benene der ikke lykkedes besluttede reservatets guide og Carsten at arrangere at han blev hentet af en 'regnskovs-ambulance': en slags bærestol med et bilsæde på, båret af fire bærere, der samtidigt med at de bær skal hugge sig vej gennem regnskoven.
Efter frokost tager vi på en vandretur i Bigodi Wetland Sanctuary. I vådområdet lever otte primater, et utal af sommerfuglearter og 200 fuglearter, bl.a. den blå uraco, næsehornsfugle, isfugle og væverfugle.

Torsdag den 20.november 2025
Efter morgenmaden kørte vi 3-4 timers mod den smukke Lake Mburo National Park.

Giraffer på savannen

På busturen forsøgte vi at finde ud af leve-omkostningerne er her i landet, gennem spørgsmål til chaufførerne og guiden. Men det er ret umuligt at finde ud, for hvor meget er skat, sociale udgifter, medicin læge og så videre og så videre. Det eneste, der måske kunne bruges til , er at en grundskolelærer tjener 125 dollars om måneden og at en en motorcykel koster 1000 dollar, og så hvad siger det så lige?
Endnu en dag med kørsel i landbrugsområde, endnu engang kom vi forbi fængselet der ligger utrolig idyllisk på en bakkeskråning, med en fantastisk udsigt over landbrugsområdet. Her er de indsatte så beskæftigede med med landbrug. På vejene sad bavianerne i vejkanten og vi fik krydset ækvator igen. Så nåede vi frem til Agro-Tourism Demonstration & Training Farm ved Rwenjeru.

Bavianer i vejkanten

Her trådte vi ind i hjertet af Ugandas landbrugsarv, hvor traditioner og moderne metoder mødes i et unikt samarbejde. Rwenjeru, som løseligt oversat betyder "området med de hvide kvægbesætninger", bærer på en rig historie. Engang græssede de majestætiske, hvide Ankolekvæg her som tilhørte Omugabe, kongen af Ankolekongedømmet. I dag fungerer farmen som et levende laboratorium for bæredygtigt landbrug, turisme og uddannelse, og vi fik muligheden for at opleve det hele på nært hold.

Agro-Tourism Demonstration & Training Farm ved Rwenjeru.

Fik bl.a. demonstreret en række landbrugs-metoder og fik indblik i, hvordan teknologi og miljøbevidsthed kan forenes. Så også, hvordan afgrøderotation, organisk gødning og mulching (en slags økogisk jordbehandling) bidrager til en bæredygtig fremtid for både mennesker og natur. Med uddannelse og træning i bære-dygtige metoder hjælpes lokale landmænd med at opnå økonomisk selvforsyning, samtidig med at den beskytter miljøet. Også fiskebrug er der og vi så, hvordan de fiskede i en dam med over 2000 fisk. Efter dette inspirerende besøg blev det tid til at fortsætte vores rejse østpå mod Lake Mburo, hvor vi har én overnatning.

Fredag den 21.november 2025
Skulle ud og gå en tidlig morgentur på savannen. Så vi iklædte vi os vores vandrestøvler og tøj i naturlige nuancer, så vi på den måde lettere faldt sammen med omgivelserne på savannen. Vi skulle ud at gå i fodsporene på datidens safaripionerer og opleve dyrene på deres præmisser. Hvis man som passager i en 4- hjulstrækker, blot er observatør, bliver man i langt højere grad en del af omgivelserne, når du går rundt ude i bushen. Altså, det var lidt af en våd affære, for selv om vi havde vandtætte sko på, så løb der over skokanten ind til sokkerne. Men det gjorde ikke oplevelsen mindre at gå tæt på savannens kvæg og giraffer Vores guide udpegede og identificerede spor, og fortalte om spændende planter, insekter og andre smådyr, og informerede om økosystemet generelt. Det var en fantastisk måde at blive introduceret til floraen og det mindre dyreliv, som ikke er så let at spotte fra et køretøj. På vej tilbage til morgenmaden, mente en af chaufførerne, at han så en træskonæb-fugl, og straks var alle ude af bilerne, ”ornitopaterne” først! Kan godt forstå dem lidt, for det er en lidt særpræget konstruktion det næb har, men de var glade over at billedet var kommet i kassen, og der blev danset en lille jubeldans.
Da vi kom tilbage til hotellet fik vi morgenmad inden turen gik videre mod nord. Tæt ved vores hotel var der et sted hvor de brændte trækul, der stadig er det mest anvendte til brænde i husholdningerne.

Trækulsproduktion

Kom også forbi en mælkepulverfabrik, hvortil det meste mælk sendes, da det er den mest hensigtsmæssige måde at distribuere mælk i dette klima. Fik frokost ved ækvator og fortsatte derefter til Entebbe der ligger som en smuk lille oase på en grøn halvø omkranset af Afrikas største sø: Lake Victoria. Byen var regerings-sæde for det britiske protektorat indtil uafhængigheden i 1962. Den er måske mest kendt for at et Air France fly på vej til Israel fra Paris blev kapret af palestinensere og fløjet hertil (det skete under Ugandas diktator Idi Amin), hvor gidslerne senere blev befriet af israelske tropper. Her skulle vi så overnatte.

Lørdag den 22.november 2025
Det styrtregnede, så Sten og jeg tog ikke med på bådturen til Mabamba Bay Wetland. Men vi tog med til den botaniske have i Entebbe, der ligger ned til Victoria søen. Haven er fra 1898, og regnskoven blev brugt som baggrund til flere scener i Tarzan filmene fra starten af 1940'erne. Ud over flere vegetations-zoner findes adskillige abe- og fuglearter.
Efter nogle oplevelsesrige timer i naturen, fik vi mulighed for at købe de sidste souvenirs, inden vi drog tilbage til vores hotel.
Klædte os standsmæssigt på til vores afskedsmiddag. Og spiste et dejligt sted med udsigt over søen

Da vi var blevet mætte troede nogen af os, at vi kunne snige os diskret ud af restauranten, men... da vi diskret prøvede at snige os uden om dansegulvet stemte musikken i en festlig melodi... og den diskrete snigen blev så til en festlig afdansning!
Det var ikke mange timer vi fik på puden, for vi skulle af sted fra hotellet klokken tre. Her fik vi så at vide at vores diskrete afdansning, havde indledt lidt af en fest, så der blev danset meget derefter.

Søndag den 23. november 2025
Hjemrejsen gik fuldstændig problemfrit, bortset lige fra det chock vi fik under mellemlandingen i Istanbul hvor vi kom til at betale 700 kr. for to wiskey og en kaffe...
Nu er vi så også helt mætte af oplevelser og masser af billeder på nethinden, som liiige skal bundfælde sig.

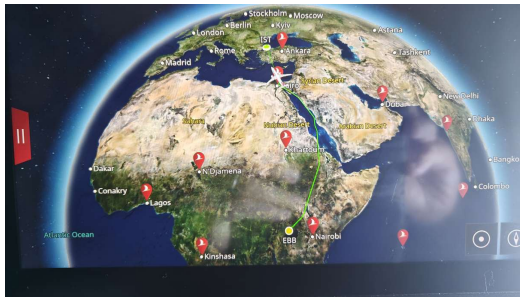

På vej hjen fra Entebbe. Bemærk hvordan det undgås at flyve over Sydsudansk territorium